

عنوان مقاله:

شناسایی پتانسیل های بالقوه محیطی در راستای ایجاد عدالت اجتماعی در محلات شهری؛ مقایسه محلات حاجی آباد و ظفریه شهر سنندج

محل انتشار:

نخستین همایش معماری و شهرسازی با موضوع الزامات، چالشها و راهبردهای معماری و شهرسازی سکونت گاههای کوهستانی (با محوریت اورامانات) (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

پریسا گوپلی - دانشجوی مهندسی شهرسازی دانشگاه پیام نور سنندج

لقمان حسینی - دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری دانشگاه علم و صنعت

محسن شیخ احمدی - دانشجوی مهندسی شهرسازی دانشگاه پیام نور سنندج

امید بیرنگی - دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری دانشگاه علم و صنعت

خلاصه مقاله:

نخستین بار شخصی بنام هیپوداموس در حدود 480 ق.م اصولی منطقی و علمی را در شهرسازی مطرح نمود که شهرسازی را بیشتر از لحاظ تامین آسایش ساکنین و از نظر تهیه احتیاجات روزمره به طور ساده موردتوجه قرارداد. او معتقد بود شهر بایستی از محله هایی تشکیل شود که ساکنین هر محله بتوانند مایحتاج خود را از بازارهای نزدیک خود فراهم سازند در نتیجه می توان گفت این اولین بیان انسان جهت دستیابی به عدالت اجتماعی در شهر است. این دیدگاه از گذشته تا به امروز مورد توجه شهر سازان و حتی معماران بوده است. چراکه شهر برای انسان و با انسان شکل می گیرد و برای بقای انسان و به تبع آن شهرها بایستی به نیازهای انسانی در محیط پاسخ داده شود. امروزه نیز جهت پاسخگویی به این نیازها یکی از روش های بهینه ارایه خدمات، تقسیم شهر به محلات مختلف و ارایه خدمات شهری متناسب با ویژگی های جمعیتی هر محله است. البته در این میان عوامل محیطی تاثیرگذار در ارایه خدمات شهری نقش حایز اهمیتی ایفا می کنند. عواملی نظیر جمعیت، کمبود زمین، نحوه مکانیابی کاربری ها، سرانه کاربری ها، مدت زمان رسیدن به خدمات مورد نیاز و مسیرهای دسترسی به خدمات از جمله عواملی هستند که تابع ویژگی های طبیعی و اقلیم منطقه بوده و مطلوبیت هرکدام تا حد زیادی به این ویژگی ها وابسته است. هدف مقاله حاضر نحوه برقراری عدالت اجتماعی در سکونتگاه های کوهستانی با توجه به الزامات و چالش های خاص این مناطق است. سکونتگاه های کوهستانی به دلیل خصوصیات ژئومورفولوژیک و تاثیری که این ویژگی بر روند توسعه و شکل شهر دارد همواره با نابرابری های فضایی در مناطق شهری روبه رو هستند. این نابرابریها بهنوبه خود سهم بسزایی در شکل گیری محلات مرفه و محلات کم برخوردار یا حاشیه ای دارند. جهت به حداقل رسانیدن این نابرابری ها و برقراری عدالت اجتماعی در راستای دسترسی آسان به خدمات و امکانات شهری مطلوب در سطح محل های، مقاله حاضر به شناخت پتانسیل های بالقوه جهت برقراری عدالت اجتماعی با بخشایش مناسب خدمات و دسترسی آسان با توجه به تاثیرگذاری عوامل طبیعی بستر محلات بر مطلوبیت دسترسی به خدمات و تسهیلات شهری در دو محله حاجی آباد و ظفریه شهر سنندج پرداخته است. ماهیت تحقیق حاضر کاربردی بوده و روش کار تحلیلی- توصیفی است. گردآوری اطلاعات به روش کتابخانه ای و مشاهدات میدانی با انجام بازدیدهای متعدد از محلات نامبرده صورت گرفته و ابزار تجزیه و تحلیل با استفاده از نرم افزار ARC GIS می باشد. نتایج حاصل نشان می دهد باوجود همجواری دو محله، دسترسی به خدمات شهری در محله ظفریه مطلوب تر است که این امر حاکی از نقش تعیین کننده خصوصیات ژئو مورفولوژی زمین بر محیط انسان ساخت و به تبع آن کیفیت زندگی شهری است. در نهایت پیشنهاد می شود جهت برقراری عدالت اجتماعی در این محلات از پتانسیل های بالقوه موجود نظیر زمین های خالی و تپه های موجود به دلیل داشتن دیدهای مطلوب، در محدوده کالبدی محلات سکونتگاه های کوهستانی استفاده کرد

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/743291>

